

EL POBLE CATALA

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ: a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES. 4 pàgines trimestrals. 9 pàgines trimestrals. ANY IV Barcelona, divendres, 8 de mars de 1907. NUM. 388 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: PLASSA SANTA AGNA, 17. PRAL.-TELEFON 723. PREUS DE SUSCRIPCIÓ: a un volum trimestral de la nostra BIBLIOTECA CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES. 4 pàgines trimestrals. 9 pàgines trimestrals. Cts. 5

PIANOS CHASSAIGNE FRERES

PARIS, 1906: Medalla d'Or
LIEGE, 1905, Diploma d'Honor
AL COMPTAT * A PLASSOS * LLOGERS
Passeig de Gracia, 84, ent. - BARCELONA

Clinica de Vies Urinaries y de la Matriu
Dr. Espinosa de los Monteros
Metge de l'Hospital del Sagrat Cor
Corts, 625 (entre Claris i Lluïsa), de tres a cinc; dies festius, de onze a dotze.
Consulta pública: Carme, 36, entresol; de set a nou del vespre.

FUNERARIA FERRAN S. PALLA S.
TELEFON NUM. 949

MOSAICS E. F. ESCOFET & C.
Ronda Sant Pere, 8

LA INDUSTRIA ELÉCTRICA, Societat Anònima, ha traslladat
seu a la plassa de Catalunya, núm. 6.-Telefon 1628.

JOSEP M. NOGUERA
Corredor Colegiat. - Rambla Santa Mònica, 15, interior.
Col·lecció de capitals. ADMINISTRACIÓ DE FINQUES.
Compra.-Venda.-Hipoteques.-Préstams ab devolució
a plassos al 4 y 1/2 per 100 anyal.-De 10 a 12 y de 5 a 7.-Telefon 2.293.

MALALTIES INFECCIOSES

La seva curació és ràpida i decisiva usant el SAMBAR MITJA. Extracte d'una planta exòtica, obra enorgullem per combatre tant infeccions com a present, rebuixant i fent desaparèixer la febre per alta que sigui, sense deprimir les forces del malalt, ni debilitar el cor.

Els motges més eminents han ensajat ab èxit sorprenent, tan precís i remat i recomanen son us en la Verola, Tífus, Paludisme, Febres palúdiques y intermitents, de Maltia, Puerperals, Trancas, Escarlatina y altres infeccions.

El SAMBAR MITJA absolutament inofensiu a totes dosis, en els nens y adults, serveix també com a segur preservatiu contra aquests malalties, ja que lo mateix pot podres en perfecte estat de salut, que en els períodes o crisis més greus d'una malaltia, trobant sempre fins en els casos en que hagi sigut infeccions la guinea y altres malalties.

Demansi en les principals farmacies y en la de l'autor, Rambla de Catalunya, núm. 12.-Venda al engros: Dr. Andreu, Joan Viladot y J. Urlesch y C.

DEPENDENT D'ESCRIPCIÓ Se necessita d'uns 22 anys, versant en llibres auxiliars, preu en francs y escriure a màquina. Dirigirse ab referències a llista de corrons de edició núm. 59.

ROBUSTINA

DURAN Y ESPAÑA

PASTILLAS MORELLO

Dr. MARTINEZ AMADOR Vies urinaries y pell, BAIGS X. - Pl. Catalunya, 22.-De 11 a 12 y de 3 a 5 y 1/2. Pera obrers: R. S. Pau, 39, de 6 a 7 y 1/2

GERRES

PERA LLET

Aquestes gerres són fortes d'una sola peça, de planxa d'acer forment estanyada, ab lo que no hi ha cap recó ont pugui quedarhi restes de llet que fermenti. La boca és ample y permet una fàcil llimpesa, responent com cap altre a totes les exigències higièniques.

David Ferrer y C., S. de C.
- 6, ESCUDILLERS, 6 - Barcelona

FosfoGlicolol
DOMENECH

ABANS que tot, declararem que estem fermament convènts que no es la qüestió obrera qüestió de partit, d'una classe més o menys nombrosa, sinó que es qüestió de tots; y avui que hem unit les voluntats y els pensaments en una sola acció y un sol ideal, entenem que aquest gran moviment de la consciència catalana perq sigui definitiu y per sempre, perq no's malmem ni's tenquem, es necessari que prengui les reivindicacions obreres en lo que tinguin de legítimes y justes, com reivindicacions nacionals catalanes. Y això donaria ferse, perquè al costat del problema de la llibertat, hi ha'l problema més greu de l'organització del treball y perquè en tots els programes de tots els partits y en lloc preferent, s'hi estampem els desitjos de millorament moral y material del nostre quart estat. Res, doncs, més natural, que una societat comú ens unís a tots per convertir en realitat aquells desitjos.

que davant de la trascendència immensa de les aspiracions dels treballadors, Catalunya, la gran treballadora, no pot restar inconscient y indiferent, no pot tenir aquella fèlta ingenuïtat dels animals, de qu'ens parla en Roger Collard. Examinem serienament les peticions y onlaments, al ben alt el nostre pesament, ben lluny de les passions que's divideixen, busquemhi entonem de tantes pàgines escrites y paraules esmerades el raig de llum que'ns il·lumini vers la solució conciliadora. Pensem que'l problema obrer no es problema d'aquesta o de l'altra nació, que es problema de totes les nacions y Estats, que té caràcter mundial, internacional, y que les qüestions internacionals sols internacionals se resolun y que's conflictos del treball, qüestió de tot arreu, sols se poden resoldre ab l'acció de tots. Y aquesta solidaritat tant descaudada pels governants, pas a pas, de dia en dia, va congegnant als governants. Avui se pensa entre l'obrer ab una unitat que's apliqui a tots y totes acobla't imposarse. Y aquest sentiment de fraternitat, el senten bategar confosament en les seves ànimes y si arriben a la supradada aliansa serà una aliansa ferma, fonda y duradora que ve preparada per la dolxadesa dels governs y pel desengany dels antics procediments.

Quan Marx y Engels lliensaren al món aquelles memorables paraules: «Proletaris de tots els països, uniu-vos formant l'Internacional», l'idea no germinala allavors com avui germinala; quan en el Congrés de Ginebra formularen el propòsit de portar per les vies pacífiques y científiques el proletariats a l'emancipació, no tenia encara'l desenganç y les desconfiances que avui té. Avui, ben oco fora qui així no ho vòges; si s'unissin els proletaris no pensarien ab vies científiques y pacífiques, sinó que s'imposarien per la seva potència y la seva força, l'única que assenta y trontolla imperis y repúbliques.

Y les reivindicacions a que aspiren trascendeixen a les classes no treballadores. Aspiren a reformar desde les seves arrels el dret constitutiu, considerant les lleis vigents com convencionalismes de tirania, com resultat del predominat de les classes poderoses; que'l dret civil no ha sentit l'indignació revolucionaria dels nostres temps, que presenta un caràcter tradicional y reflecteix a les idees modernes. Protesten de la missió negativa del dret, d'aquest sistema que lhering anomena el sistema de l'egoisme disciplinari, y que origina'l més exagerat individualisme y'l triomf del més fort, y que els codis són la legitimació del privilegi. Y partint d'aquestes idees aspiren a una completa transformació de l'organisme jurídic que donaria consagrar-se en el nou dret privat social. Y al costat d'aquestes aspiracions hi han també les aspiracions obreres de la classe obrera, la regulació del treball, les qüestions del treball nocturn, de les dones y nens, del descans domini, del contracte del treball y de les associacions cooperatives, y altres mil pretensions unes justes, altres exagerades, però que es ben trist haver de reconèixer que mai ni pòu ni molt s'han aït en conjunt, en totalitat, acceptant lo lleigitim de totes. Als esperits caritatius els impressionen aquestos desitjos de protecció als febles y desvalguts, encaminats a dignificar l'home y assolir protecció per a les famílies pobres, que fins en les nacions de millor y més avançada lleialtat obrera s'han aixecat fernes protestes contra aquesta destrucció del sentiment familiar. Un gran pensador va dir: «Si la glòria d'una nació consistís en produir molt a baixos preus, seguint avant; més si, pel contrari, la vida domèstica es la verdadera vida, si la pau y l'honor de la llar, l'educació dels fills, els devers de pares, marit y esposa resten escrits en una llei natural més important que totes les lleis econòmiques, si són coses més sagrades que les que's reonen al mercat, no sé trobar cap altra glòria. Si la no reglamentació del treball porta l'abandó dels fills, si transforma les dones en màquines vivents y als homes en besties de treball, fentlos aliar abans que'l sol per tornar al canel·la dia, rendits per la fatiga, sense més força que la necessària per manjar un tros de pa y tirarlos al jas a dormir, es necessari canviar de camí y organitzar als treballadors.

Aquestos desitjos de millora tenen avui un caràcter imperatiu. Més ara preguntemos: pot un Estat per ell sol escoltar les demandes dels obrers y atendre'les com se mereixen? Entenem que no. Avui el comerç ha pres un caràcter cosmopolita y venen els productes més bons y més barats, y així tots els Estats se troben ab el dilema següent: o matar l'industria nacional ab reformes en el treball, o mantenir l'infelicitat situació dels obrers. Sols un Estat pot millorar la llur condició ab el compromís ineludible de que's altres Estats rivals sens en el mercat universal, promulgant les mateixes lleis. Y aquests compromisos sols poden adquirirse per un acord internacional, quina necessitat la demostren l'urgència y magnitud del problema obrer. Fins el moment actual s'han regulat mil coses de interès social y la mateixa guerra, negoci de tot dret, s'ha subjectat a regles humanitaries que compliment es compromís d'honor pels pobles civilsats. No podem arribar a un acord en qüestió de tanta transcendència? Creu que es un dever d'honor el provarho.

Per això, ara que venen les eleccions es necessari que's obrers elegixin qui porti al Congrés la seva causa, obligant al Govern a basar el medi de convocar una conferència de tots els Estats, per la regulació del treball. Res vol dir que sigui poca nostra importàcia en el context d'Europa. Jo crec que aquesta desgracia es en aquest cas una aventaja, perquè nostre conyit als Governes estrangers no portaria resultats. Que aixequin, doncs, la veu els nostres representants y seran les seves paraules el fet inicial de la campanya de concòrdia. Treballadors catalans, cequeu els homes que vos pugui fer aquest gran servei!

Y si l'efors resulta estèril, ens quedara sempre l'honor d'haver sortit de Catalunya una santa idea. Y per lo que ateny als nostros diputats, aquests ben pagats quedarien ab la satisfacció del seu civisme y ab l'agraïment perdurable del nostre poble.

vivificar les arrels, l'altra les branques de l'esperit nacional. La corrent de la cultura confosa ab la de la política perd generalment la seva virtualitat y's torna terbol y infeconda. Y la política l'ha de tenir com un de lurs primers devers el veillar per l'indpendència absoluta de la cultura nacional al través de totes les agnacions y de tots els canbis polítics del país.

Però aquesta indpendència de les dues funcions, la cultural y la política, tant natural y necessari en tot poble plenament constituït, no pot existir en un poble en pla periód de constitució com es el nostre. Aquí per l'interès mateix de la cultura, tots els que exerceixen una tasca intel·lectual ens hem de fer poc o molt polítics, y die per l'interès mateix de la cultura, perquè la plenitud de la nostra cultura nacional pressuposa com a base indispensable del seu adveniment, com condició sine qua non de la seva realitat, l'existència y la plena realiació de totes les reivindicacions del crede autonomista. La nostra cultura intel·lectual present es com una planta migrada y malaltissa que viu esclauada per manca d'una atmosfera propicia, de condicions exteriors favorables, per manca d'un esperit general d'autonomia que infundeixi també en ella y en tots els seus organismes la seva vivificadora d'indpendència que prelesament necessita pera desenvoluparse y fructuar.

A tots els que's consagren, doncs, a la tasca de la cultura, els interessa, abans que a ningú més, allistarse en les files de la política militant de la nostra terra, que un altre cop va d'aquí dos dies al combat y a la victòria. Tots la sentim com una necessitat aquesta indpendència, aquest isolament que són indisponibles al savi, a l'artista, al poeta pera produir seronament la seva obra. Tots la veïem a l'horitzó aquesta serena República ont el bell orde y l'harmonia de la vida dels ciutadans surt naturalment de la plena autonomia de lurs funcions. Ara els lluitadors, els homes d'acció ens obren el camí que'ns portarà fins aquest cim resplandent dels nostros somnis cedent fons d'aquest bosc tenebrós en que ens trobem perduts y confosos. Ajudem-los, doncs, deixem per un dia les eines subtils y silencioses dels nostros treballs solitaris y prenguem les més pesantes y sorollosas de la lluita política pera anar destruint heroicament els camins que porten als oims ont haurem de bastir la nova Ciutat.

En l'història de totes les nacions havem vist la flor de l'intel·lectualitat pendre part activa en l'agitació política precisament en períodes, com el que ara estem aquí travessant, de suprem interès, de crisi vital pera l'avenir de la patria. Y l'entrevicó dels intel·lectuals sempre ha estat ennobilitadora, decisiva; per tot arreu ont s'es manifestada ha senyalat el triomf de la causa de la justícia y de la patria. Recordem l'exemple dels intel·lectuals italians en l'època agitada que a través d'Itàlia durant el segle passat; el dels francesos en la llur intervenció en el famós affaire, y l'actual dels russos alant la veu contra la tirania del règim qu'endogala y procura ennobir y organitzar la tènica lluita de tot el poble contra l'autoritarisme.

No cal que la nostra ciència, el nostre art y la nostra literatura tinguin en tots els moments un ideal estretament patriòtic. L'ur únic ideal d'esser la Veritat y la Bellea; y complintlo y realisantlo que s'hi consagren, es com poden millor servir a la patria. Cadascun a la seva tasca. Els poetes poden, sense peent, arrencar de la lira la corda patriòtica. Deixin pels nostros Timoteïstes y Aristides la preocupació de la patria; però recordin també l'exemple d'Esquiel, que ab tant lluitant sapigué lluitar en els concursos tràgics d'Atenes com en els camps de Plataea y Maraton.

MANUEL DE MONTOLIU

Tot passant

ENCARA NO HO ENTENEN

Decididament hem de renunciar a que mai els homes de les colles dinastiques se fassin chivres de lo que passa a Catalunya, que mai diguin una paraula de justa apreciació respecte al desenvol·l evoluciu del nostre problema nacional.

S'hi incapacitat absoluta de comprendre, per haverse momificat l'ur esperit en l'artificialisme de l'ambient polític en que vivien, seguin guies de no volerho comprendre, perquè venen en el desenvol·l evoluciu de la política catalana la mort del règim que's fa avui totpoderos, lo cert es que, parlant del problema català, no diuen una sola paraula encertada.

Ara mateix en Lacièrca, ministre de la Gobernació, ab motiu de desmentir l'anunciada candidatura den Maury per Barcelona -no cal ferse massa d'aquestes rectificacions ministerials, perquè ja sabem tots per experència que paraula de ministre dinastíic fa poca formansa, -ha repetit una vegada més aquella vulgaritat que'l seu qüestio antitètic calificant de «montón» la Solidaritat catalana. Verdadament -ha dit el ministre -a Barcelona hi ha molta vida pública y gran agilitat electoral, però existeix allí un problema extraordinari y únic, el de la Solidaritat, en la que figuren elements del tot heterogenis.

Un innocent error de les ministerials paraules! En primer lloc els elements de la Solidaritat tenen de comú l'esser catalans o simpatitzants ab l'acció catalana, per venir en ella l'única força viva en aquest cos mitg difunt de l'Estat espanyol. Existeixen després, com a base que's relliga, la qualitat d'esser forçes d'oposició a l'estat de coses present. Hi ha en acabat tots que tots senten pel contrarisme, causa primera

de la nostra actual decadència, y l'amor a Catalunya, del qual es retrax aquell odi. S'havia vist mai en un conflicte de diversos elements polítics tanta punia de contacte, d'homogeneïtat?

Certament es molt més heterogenia aquella altra solidaritat maurista-revolucionaria que s'ha conyat enfront de la catalana; aquella solidaritat que fa entendre a sola mà dinastia y sol-disants ultra-radicals del republicanism; aquella solidaritat que en les onentes eleccions de diputats a Corta farà que's presenti un candidat republicà antitètic per tots els districtes ont lluitin un republicà de la Solidaritat catalana y un monàrquic, a fi y efecte d'assegurar el triomf dels servidors de la monarquia.

J. PONS Y PAGES

ELECCIONS

Electors de Barcelona: voten el 10 de març les següents candidatures:

Districte segon:

RAMON ALBÓ Y MARTÍ
ADVOCAT
SANTIAGO GUBERN
ADVOCAT
DENIS MILLAN
COMERCIENT
BONAVENTURA M. PLAJA
PROPIETARI AGRICULTOR

Districte tercer:

LLUIS ARGEMÍ
ADVOCAT
AGUSTÍ NOGUÉS Y ROVIRA
MATEMÀTIC
BALDOMER TONA Y XIBERTÀ
ADVOCAT

OFICINES PÚBLICAS ELECTORALES

Districte II provincial

Comprèn l'història de la ciutat, desde les ramblas fins al Parc, la dreta de l'Albani y tot lo que formaven les antigues municipalitats de Gracia, Horta y Sant Martí.

Oficines centrals:

Lliga Regionalista.-Riera de Sant Joan, 22 de 9 a 11 matí, de 4 a 8 tarda y de 10 a 12 nit.

DELEGACIONS

ATENEU OBRER DEL DISTRICTE II.-Moreu, 40, de 8 a 9 y de 10 a 12 de la nit.

ATENEU OBRER DEL DISTRICTE III.-Passeig de Gracia, 10 (interior del cafè de Novetats); de 8 a 7 y de 9 a 11 de la nit.

ATENEU CATALANISTA DE GRACIA.-Major, 10, de 8 a 9 y de 10 a 12 de la nit.

ATENEU CATALANISTA DEL PORT-PUERTO MAYOL, 4.

ATENEU PORTUENSE CATALANISTA DE SANT ANDREU.

Casos Noves, 60.

ATENEU OBRER DE SANT MARTÍ.-Plassa del Mercat, 2, de 8 a 9 y de 9 a 12 de la nit.

ATENEU DEMOCRÀTIC NACIONALISTA DEL PORT Nou.-Wad-Ras, 218, de 8 a 9 de la tarda y de 8 a 11 de la nit.

CENTRE CATALÀ D'HORTA.

ATENEU OBRER REPUBLICÀ DEL PORT Nou.-Major del Taulat, 82, de 7 a 10 de la nit.

CENTRE REPUBLICANISTA DE SANT JOAN.-Francia, 5, de 9 a 11 de la nit.

CENTRE CATALÀ REPUBLICÀ FEDERALISTA.-Plaça de Santa Agna, 3, principal; de 9 a 11 de la nit.

COMITÈ MUNICIPAL D'UNIS REPUBLICANAS DEL DISTRICTE SEGON.-Tantarantana, 8, principal; de 8 a 11 de la nit.

OFICINA ELECTORAL DEL CARRER D'ABUS MARÇ, 129 (avera d'Elidre Ramon); de 2 a 10 de la nit.

AVENES NACIONALISTA REPUBLICÀ DE SANT ANDREU.-S. creta, 269; dies festius, de vuit a dos quarts de nou de la nit; y festius, de deu a una de la tarda.

UNIS REPUBLICANAS AUTONOMAS DEL DISTRICTE III.-Sant Ximpiol, 6, de 9 a 11 del vespre.

Districte III provincial

(Comprèn la Barceloneta, l'interior de Barcelona desde les Ramblas fins a la Ronda de Sant Pau y desde les Drossanes als carrers del Carme y Sant Antoni Abad, les barriades de San Teò, Poble Sec, Francesc Xis y Hostafranca, tot l'estatge municipal de Sans y la porció d'Alibania, l'Esquerra; desde la Ronda de Sant Pau y l'arree d'Urgell a Hostafranca y Sans).

Oficines centrals:

Centre d'Unió Republicana.-Guardia, 14, de 1 de la tarda a 12 de la nit.

DELEGACIONS

Lliga Regionalista: Delegació de la Barceloneta.-Algoris, 33 y 25; de 8 a 10 matí d'una a dos quarts de dues del migdia y de nou a onze de la nit.

ATENEU DEMOCRÀTIC DEL DISTRICTE VII.-Sant Pau, 117 bis, principal (carrer Paral·lel); de 4 a 7 y de 9 a 12 de la nit.

ATENEU DEMOCRÀTIC FEDERALISTA DE SANS.-Major, 88, primer; de 8 a 10 del vespre.

CENTRE DEMOCRÀTIC FEDERALISTA DE HOSTAFRANCA.-Sant Llat, 13, de 9 a 12 del matí y de 3 a 6 de la tarda.

CENTRE DEMOCRÀTIC FEDERALISTA DEL PORT Sec.-Cabrera, 85 y 87; de 8 a 10 de la nit els dies festius.

«SANS NOVA» DE SANS-HOSTAFRANCA.-Cros Cebria, 109, principal, segona, Hostafranca; de 8 a 11 del vespre.

CASINO DE SANS.-De 9 a 7 de la tarda y de 9 a 11 del vespre.

CENTRE FEDERAL DE LA BARCELONETA.-Major, 88, primer; de 8 a 9 nit els dies festius y tot el dia festius.

CENTRE CATALÀ DE LA VIRREINA.-De 3 a 5 y de 9 a 11.

CENTRE TRADICIONALISTA DE SANS.-Carrer de Sant Josep, 109; de 8 a 10 del vespre.

La febre electoral

En contacte ab l'opinió, seguit mil·lions, es col·lecte als de dalt y als de baix, hem pogut Barcelona sencerà viure en els actuals moments.

Tot lo demòs, tot lo que en època normal preocupa al nostre poble, totes les esplèndides manifestacions de nostra vida barcelonina en el món de l'art y dels negocis, han passat a ocupar un lloc secundari, si no s'oblidaren per complet.

En els cafès, en els teatres, en els casinos es la plassa pública y en la llar, no's parla d'altre cosa que de les eleccions del diumenge.

Y fins els més indiferents, aquests esperit mancaos de tot ideal polític que vivien aïllats en son excepcionalisme, fins els partidaris del deixar fer, se senten suggerits per l'entusiasme que arreu se desbordava y... tamé parlen d'eleccions.

Venauquí una anticipació de la gran victòria del diumenge, venauquí un triomf polític: haver lograt que's indpendencia's propi cupin també de la cosa pública y que somem, sin a pensar en si es acobla't Poble d'A.

